
Obsah

Úvod „Poselství“ od Bruna Secondina	3
Poselství synody	7
I. Hymnus chvály a vděčnosti	7
II. Množství forem zasvěceného života	9
III. Jeho nepostradatelnost v církvi	10
IV. Zasvěcení a poslání	11
V. Charisma a zapojení do místní církve	12
VI. Prorocká dimenze zasvěcených osob	13
VII. Výzva k řeholníkům a řeholnicím východních církví	15
VIII. Zvláštní zanícení pro novou evangelizaci	16
IX. Naše naděje	17
Homílie Jana Pavla II.	18

Deník účastníka synody	23
(Z věstníku „Communicationes O.C.D.“, č.56, sv.3,22, listopad-prosinec 1994)	

Byly to schůzky, projekty, diskuse, chvíle společného života a církevních rozhovoru, hledání Božích cest a odpovědi na jeho výzvy. V napětí, zpravidla rozmazanosti charismat, stanovisek a diskusi, narazili, co je to církevní společenství. To dokázalo v silné a jednotlivém zájmu, ve kterém přišlo k tomu, pochopit, co připadlo věřícímu a očekávat bude pro dialog a novou synodu. Mohli jsme hmatat čluč povídat, že je v církvi božská i lidská strážka. Za je to církev, působící ve věře a naději. Ze je svatá, když je ještě lidem.

Tato zkušenosť o milosrđi a společensví jsme užili ve spletu lidových meditací, v kterých se projektovala lidská sloboda a omezenost. Duh svatý vnesl nás do dlepu poutníci církve a očividně církev přes vlny těžkých

mladistvých budoucích kamen do výšky, mužem a děvčata, že se zkušenosť s vlastní turbulenčností lidových církví v církvi vzdálosti a že mohlo pro život